HENRICI COCCEJI,

J. U. D. & Profeſſoris Ordinarii Jur. Nat. & Gent. in Acad. Heidelberg.

THESES ORDINARIÆ

ex Jure Naturæ & Gentium

DE

SERVITUTIBUS NATURALIBUS,

Von

Natürlichen Dienſt-Gerechtigkeiten.

Halæ Magd. Litteris Hendelianis, 1750.

Digitized by Google

Digitized by Google

Th. I.

NOn tantum jus & libera facultas hominis in res ſuas a natura eſt; ſed & juris ac libertatis illius inter vicinos quædam privatio, quæ nihil aliud eſt, quam ſervitus.

Th. II.

Natura enim vicinorum conſuetudines ac officia devinctura, commoda eorum mutuis neceſſitatibus ita junxit, ut ſæpe, quam uni commoditatem negavit, eam alter ex neceſſitate ac natura prædii ſui præſtare alteri cogeretur.

Th. III.

Eſt ig. *Servitus naturalis, qua prædium ex neceſſitate naturæ ſuæ a præ-*

dio vicino aliquid pati & excipere cogitur. Neque ea tantum inter vicinos privatos, ſed & inter territoria & populos vicinos locum habet: Ut ſcil. vicini vicinorum commodis *inſervire per naturam cogantur*, adeoque natura ipſa ſervitutem iis imponat.

Th. IV.

Talis initio ſervitus eſt, fluminis in alicujus fundo vel territorio orti, aut illac tranſeuntis, ad vicinum decurſus: hactenus enim inferior vicinus naturaliter ſervit ſuperiori, ut ab ipſo flumen, qua illud naturalem ſuum curſum continuat, fundo ſuo excipere cogatur: quod incommodum compenſatur populo piſcationis aliisque uſibus.

Th. V.

Non ig. poteſt vicinus inferior aggeri-

geribus, aut aliis obſtaculis, cum damno ſuperioris, impedire naturalem fluminis curſum, adeo ut talis contra naturæ inſtitutum tentata obſtructio omnino juſtam belli cauſam præbeat.

Th. VI.

Hinc eſt, quod mutato naturali fluminis curſu, prior alveus ad vicinos dominos redeat: quia ſcil. ejus uſus ſublata ſervitute, iterum proprietate conſolidatur.

Th. VII.

Hinc eſt quod Inſula in flumine nata iisdem vicinis pro rata cedat: quia ſcil. liberata illa eſt a ſervitute fluminis ferendi, adeoque ad proprietatem pleno jure redit.

Th. VIII.

Hinc quoque intelligitur quantum ſæpe JCti Romani a juris Nat. diſpoſi-

ſpoſitione receſſerint. Etſi enim & illi agnoverint ſervitutes naturales, cum tamen naturæ vim, autore ejus non cognito, haud intellexerint, non mirum, ſæpius eos in determinandis naturæ inſtitutis ac juribus hallucinatos eſſe.

Th. IX.

Male igitur inſularum & alveorum jura ad modos acquirendi dominii retulere, vel vicinis adquiri dixere: quia nunquam dominium a vicinis abiit, ſed ſalva proprietate ſolus uſus ſervitute ablatus fuit; qua ſublata uſus proprietati iterum coaluit: eſt enim alveus pars vicini prædii; qua curſu naturali fluminis abrepta prædium ea parte ſerviit.

Th. X.

Male JCti Cajus & Alphenus agrum a flumine totum occupatum, &

Digitized by Google

& poſtea relictum addicunt vicinis prædiis: cum proprietas non abierit a veteri domino, ſed uſus & poſſesſio. Unde difficultas illa Caji, qui ex vitioſa ſua ratione vitioſum jus deducens illud uſu non obtinere confesſus eſt.

Th. XI.

Male Proculus in caſu *L. 56. §. 1. de A. R. D.* novum alveum a flumine relictum æqualiter utrique vicino tribuit: quia in illo caſu conſtat, utriusque prædium non æqualibus alvei ſpatiis ſervire; ſed alveum qua parte antea inſula enata erat, jam tunc ad alterum vicinum rediiſſe: adeoque ea parte jam ante conſolidatio facta fuit.

Th. XII.

Æqualiter autem tunc demum videtur utrique reſtituendus alveus, quan-

Digitized by Google

quando propter antiquitatem fluminis ſcire non poteſt, cui prædio & quousque alvei uſus per flumen ablatus ſit: in dubio E. æqualiter dividendus videtur, quod & JCti ſtatuunt.

Th. XIII.

Sed nec hoc rationi convenit. Nam ſucceſſoribus ejus domini, cui primo flumen partem fundi abſtulit, ſ. per ſucceſſionem, ſ. pro emtione aut alio titulo fundus ille ad ipſos perveniat, nunquam æſtimatur ille fundus pro magnitudine, quæ continet partem alvei: nec quiſquam volet, fundum flumini, inprimis majori, proximum ſub hac æſtimatione ſibi adjudicari, ſed tantum usque ad ripam. Fundo E. ab alveo ſeparato, a privatorum dominio eximitur, & cum inſulis enaſcentibus ad populum, aut Principem, qui vice populi eſt, jure pertinet.

FINIS.

A611472757

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google